صالة العرض للفنـــون أم الفحم
הגלריה לאמנות אום אל־פחם
Umm el-Fahem Art Gallery
جمعية الصبار עמותת אלסבאר

Nathanaëlle Herbelin: Perhaps It Was Never So

“With the support of the Jacqueline de Romilly Foundation under the aegis of the Fondation de France”

Nathanaëlle Herbelin's solo exhibition at the Umm el-Fahem Art Gallery is her first solo in Israel. Herbelin’s painting practice may be compared to a one-woman-crew documentary filmmaker—low-tech and homemade. She takes her inspiration from her immediate surroundings, observing and capturing subtle moments of everydayness that might otherwise go unnoticed. Despite their seemingly unremarkable nature, her images provoke identification as they oscillate between the personal and the universal, the intimate and the political. In almost all of her works at this exhibition—portraits and paintings of interior spaces and objects—one can detect allusions to Herbelin's attraction to the odd and the other. She documents the world around her frankly and straightforwardly and produces delicate and sensitive images of people whom she knows or have drawn her attention. She contemplates her surroundings with the gaze of an intrigued guest, putting every marginal experience through several metamorphoses and translating it into a world that, while rich in detail and bursting with vitality, is also sometimes lonely and estranged.

The ambitus of themes that pique Herbelin's interest in her portraits is broad, from formalistic concern about the shape of a face or some other physical attribute, to an emotional interest or an intuitive connection with the emotional state of the person facing her. Herbelin's interior spaces may be termed mental voids or landscapes. She builds a stage and mounts on it scenes lacking in people but abundant in content. Sometimes one can sense the presence of people in these scenes via the objects that are strewn across them or the atmosphere that envelops the moment described. The gallery walls are covered with a profusion of works that depict daily artifacts and objects such as a towel rack and laundry on a clothesline. Even into these humdrum items, however, Herbelin manages to breathe mystery. The mingling of color and its application on the canvas express a sense of time and depth in the manner of layers of an ancient fresco. Herbelin organizes the world in an order of her own. Her willingness to reveal her emotions through her works makes every moment that she documents into an intimate but impersonal experience. By setting the events above time, however, she maintains the boundaries between herself and the viewer.

نتنئيل هربلين: ربّما لم تكن الأمور أبدًا

القيّمة: عوفرا حرنام

المعرض الفرديّ لنتنئيل هربلين في صالة العرض للفنون أم الفحم هو المعرض الفرديّ الأول لها في البلاد. ترعرعت هربلين في البلاد وتعيش في باريس, هناك درست في بوزار – المدرسة الوطنية للفنون الجميلة, وعرضت أعمالها خارج البلاد (نيويورك, بكين وغيرها). تُركّز في أعمالها على الهجرة, الانتماء والهُويّة. في جميع أعمالها تقريبًا – البورتريهات, رسومات الفضاءات الداخلية والأغراض – بالإمكان تشخيص رموز انجذاب هربلين للغريب المختلف. منهجيتها تكاد تشبه تحرير الفيلم الوثائقي. فهي توثّق العالم المحيط بها بصراحة مباشرة؛ ترسم بنعومة وحساسيّة شخصيات أفراد تعرفهم أو لفتوا انتباهها. تتمعن في البيئة بنظرة ضيف فضولي, وكل تجربة هامشيّة كأنها تمر بعدة تجسيدات لتترجمها إلى عالم غنيّ بالتفاصيل ومليء بالحياة, لكنه وحيد ومغترب أحيانًا.

مجال الموضوعات التي تهم هربلين في رسم البورتريهات واسع, ويتراوح من الأمر الشكليّ, مثل شكل الوجه أو الخصائص الجسديّة الأخرى, إلى الأمر العاطفي أو التواصل الحدسيّ مع الحالة النفسيّة للشخص الواقف أمامها.

بالإمكان قراءة الفضاءات الداخلية التي ترسمها هربلين كفضاءات أو كأجنحة ذهنية. فهي تبني منصة وعليها تركّب مشاهد خالية من الإنسان ولكنها مليئة بالمضمون. بالإمكان, أحيانًا, الإحساس بحضور شخصيات في المشهد عن طريق الأغراض المبعثرة أو الأجواء التي تكتنف اللحظة الموصوفة.

تشكيلة الأعمال التي تصور الأشياء والأغراض اليوميّة, مثل حمّالة المناشف أو الغسيل المعلق على حبل, تغطي جدران المعرض, ولكن حتى في هذه العناصر الروتينيّة, تنجح هربلين ببث الغموض. يعبر مزج اللون ووضعه على القماش عن إحساس بالوقت والعمق كما هو الحال في طبقات أعمال الفريسكو القديمة. تنظم هربلين العالم في نظام خاص بها. ويتحول استعدادها للانكشاف عاطفيًا من خلال الأعمال في كل لحظة تقوم بتوثيقها إلى تجربة حميميّة لكت ليست شخصيّة. إنها تموضع الأحداث فوق الزمن, وبالتالي تحافظ على الحدود بينها وبين المشاهد.

נתנאל הרבלין | ואולי, לא היו הדברים מעולם

אוצרת: עפרה חרנ"ם

תערוכת היחיד של נתנאל הרבלין בגלריה לאמנות אום אל-פחם היא תערוכת היחיד הראשונה שלה בארץ. הרבלין גדלה בארץ ומתגוררת בפריז, שם למדה בבוזאר, בית הספר הלאומי הגבוה לאמנויות היפות, והציגה בעיקר בחו"ל (ניו יורק, בייג'ינג ועוד). עיקר עיסוקה בנושאים של הגירה, שייכות וזהות. כמעט בכל העבודות בתערוכה – בדיוקנאות, בציורי החללים הפנימיים ובחפצים – אפשר לזהות רמזים למשיכה של הרבלין לזר ולשונה. המתודה שלה דומה מעט לעריכה של סרט תיעודי. היא מתעדת את העולם סביבה בכנות ובישירות; מציירת בעדינות וברגישות דמויות של אנשים שהיא מכירה או שמשכו את תשומת ליבה. היא מתבוננת בסביבה במבט של אורח סקרן, וכל חוויה שולית כמו עוברת כמה גלגולים ומתורגמת בידיה לכדי עולם עשיר בפרטים ומלא חיים, אך לעיתים גם בודד ומנוכר.

מנעד הנושאים שמעניינים את הרבלין בציורי הדיוקנאות רחב ונע מעניין פורמליסטי בצורת הפנים או תכונות פיזיות אחרות לעניין רגשי או לחיבור אינטואיטיבי למצבו הנפשי של האדם שעומד מולה. את החללים הפנימיים שהרבלין מציירת אפשר לקרוא כחללים או כנופים מנטליים. היא בונה במה ועליה היא מרכיבה סצנות ריקות מאדם אך מלאות תוכן. לעיתים ניתן להרגיש בנוכחות של דמויות בסצנות דרך החפצים המפוזרים או האווירה האופפת את הרגע המתואר. שלל עבודות המתארות חפצים ואובייקטים יום-יומיים כגון מתלה מגבות או כביסה תלויה על חבל מכסות את קירות הגלריה, ואולם גם בפריטים שגרתיים אלו הרבלין מצליחה להשרות מסתורין. ערבוב הצבע והנחתו על הבד מביעים תחושת זמן ועומק כמו בשכבות של עבודת פרסקו עתיקה. הרבלין מארגנת את העולם בסדר משלה. הנכונות שלה לחשיפה רגשית דרך העבודות הופכת כל רגע שהיא מתעדת לחוויה אינטימית אך לא אישית. היא מעמידה את ההתרחשויות מעל הזמן, ובכך שומרת על הגבולות בינה לבין הצופה.